

МИ

Хто у всесвіті найкращий твір – не ми?
В очах у розуму зіниця й зір – не ми?
Це коло всесвіту скидається на перстень,
А камінь, що горить ясніш од зір – це ми.
Омар Хайям

#19

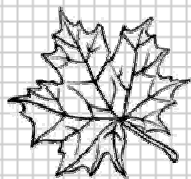
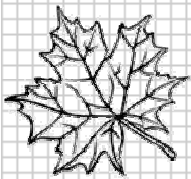

Журнал Куликівської школи #19 2011 р.

*Учні 5-их класів щиро вірять у те,
що добра в нашому житті
набагато більше, ніж зла. Діти
всіх нас у цьому переконують
своїми творами-казками.*

стор. 16

Чаклунка Осінь! І знову ти
прийшла, і знову взяла нас усіх у
полон чарів твоїх. Дивуєш,
захоплюєш
своєю неземною красою,
неповторною палітрою фарб,
оспіваних поетами та
художниками.

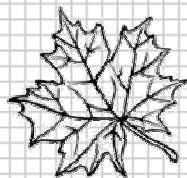
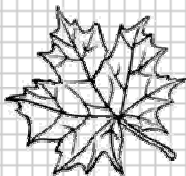
І ніби сам барвистий листопад,
що просіюється крізь легеньке
блакитне сито осіннього дощу,
пише червоними листочками на
жовтому фоні вітання всім нам:

*«Друзі! З початком нового навчального
року! Хай вічний пошук Істини, Добра й
 Краси приведе вас до здійснення
 найзаповітніших мрій!»*

До цього привітання приєднуються й усі
ті, хто створював

для вас

цей осінній номер нашого
шкільного журналу «МИ»

Слово редактора

Привіт усім!

Ось і прийшов новий навчальний рік. І, як завжди, «**Ми**» розпочинаємо його з найсвіжіших та найцікавіших новин із життя нашої школи. «**Ми**» підготували для вас багато корисної інформації. Отже, від вас ми чекаємо пропозицій та нових ідей. Пишіть нам про захоплюючі подорожі, досягнення, перемоги, цікаві уроки, думки, заповітні мрії... Бажаю вам наснаги, успіху, терпіння, відмінних оцінок та чудового настрою!

Ваш редактор

19-й номер журналу робили

учні 10 класів – члени факультативу
журналістів-аматорів під керівництвом
Л. А. Грінченко

Дизайн
титуль-
ної сторі-
нки

О. С. Зеленський

Комп'ю-
терний
набір:

учні 10 класів

Верстка,
дизайн

О. С. Зеленський,

Фоторе-
портажі

О. С. Зеленський,
С. А. Чава

Редактор

Софія Коса, 10-Б клас

У номері

Слово редактора	1
Друже мій, учись!	2
Новий навчальний рік – нові плани, задуми	3
Незвичайний день звичайної осені	5
Змінила учнівську парту на учительський стіл	7
Літні канікули	8
Перемога, що залишиться в серці кожного з нас	9
Моя американська сестра	10
Читання – це задоволення	12
Книга буде жити вічно	13
Шкільна форма: «за» і «проти»	14
Чия мова краща й багатша	15
Казкарі з 5-тих класів	16
Сторінка психолога	24
Калинове меню	26
Шкільні приколи	28
Фотоосінь 2011	

Друже мій, учись!

Напуття до початку навчального року

*Гуде і стогне Всесвіт стоголосий,
Туман галактик огортає нас,
Нам до душі в зелених луках роси,
Широкий простір, швидкоплинний час.*

*Чи варто жити, заземливши очі,
Висот не бачить вище від воріт?
Змістовні дні та поетичні ночі
Хай надихають серце на політ.*

*Відкрий для себе Космосу глибини,
Вершини духу, думку розвивай,
Плекай в собі знання і честь людини,
У ситій тупості, прошу, не завмирай.*

*Ставай на шлях далекий і широкий,
Що ген за сивий обрій поведе.
На шлях науки, дуже ясноокий.
Здійми ж в собі горіння молоде,*

*Пізнай тепло фонему і морфему,
А в ній поезій сонцеводограй,
Блискучо-сніжно-чисті теореми,
Єднання формул звабливий розмай.*

*Пізнаєш все, якщо розгорнеш крила.
Читай і слухай, думай і дивись.
Знання та вміння – незборима сила.
Візьми цю силу, друже мій. Учись!*

*Микола Горбатов,
викладач-математик,
Дніпропетровськ*

Новий навчальний рік – нові плани, задуми

Актуальне інтерв'ю

На початку нового навчального року ми, кореспонденти шкільного журналу, зустрілися з людьми, які краще за інших знають, чим буде наповнене життя великої учнівської і учительської сім'ї Куликівської ЗОШ І – ІІІ ст.

Ольга Миколаївна Труш, директор школи

Які в цьому році плануються поїздки та конкурси?

- У січні маємо намір узяти участь у саміті "Aptech 2012", який буде проводитись у Делі. На ньому будуть присутні Надія Миколаївна Дорошенко, учитель англійської мови, та директор школи. Наша школа буде представляти розробки з прикладної інформатики. Вони вже представлялись на саміті два роки тому. Тоді ми отримали диплом та медаль. Маємо також запрошення на міжнародну виставку, яка буде проходити в Києві. Із 23 по 30 жовтня десять учнів школи будуть перебувати в Естонії, де візьмуть участь у Європейському молодіжному семінарі. На цей семінар поїдуть Д. Грінченко, А. Гнитуша, М. Євдокименко, Н. Рева, С. Чечітко, А. Близнюк, Д. Башта, Н. Кузуб, С. Савицький, С. Коса.

На першому поверсі встановлені в класах пластикові вікна, чи будуть встановлюватись такі ж вікна на інших поверхах?

- Ми беремо участь у ПРООНівському проекті. Школі виділять понад 165 тис. грн., на ці кошти протягом року будуть встановлені вікна в усіх класних кімнатах.

Кажуть, що в нашій школі буде робитися капітальний ремонт, чи правда це?

- У даний момент готується кошторисна документація. Вона зараз знаходиться на експертизі. Вартість цієї документації 90 тисяч гривень. Депутати районної ради проголосували за оплату цього проекту. Зараз половину оплачено й до кінця року, сподіваємось, будуть виплачені й останні кошти. Маємо надію, що з 1 січня 2012 р. капітальний ремонт розпочнеться. Вартість ремонту 25 млн. гривень, ці гроші виділять протягом 3-х етапів. У 1-й етап виділять 15 млн. грн., у 2-й - 5млн. грн. і в 3-й - теж 5 млн. грн. Буде відремонтовано дах, замінені будуть вікна, утеплені стіни, замінено буде все теплопостачання, каналізація, з'явиться своя міні-кочегарня. У підвалі планується створити 4 спортивні кімнати: для занять тенісом, гімнастикою та багатоборством.

У нас є спільний із Польщею проект, за яким обіцяють поставити в середині школи тренажери. Уже перший транш оплачено, так що сподіваємось, що до кінця року тренажери будуть у школі.

Олександр Станіславович Зеленський, заступник директора школи з навчально-виховної роботи

Які нові предмети будуть введені і в яких класах?

- В 11-х класах з'являться астрономія, людина і світ, креслення, а в молодших класах, можливо, у 2013р. з'явиться інформатика.

Що ви можете розповісти про американців, які знову завітають до нашої школи?

- Вони з 4-го жовтня будуть знаходитися в школі та на відкритих уроках у 10-11 класах. Мета їхнього приїзду: вивчити українську мову та навчитися працювати з українськими дітьми. У подальшому вони будуть учителями англійської мови в Україні. Кожен із них має вищу освіту і, можливо, невеликий стаж викладання в школі.

Які нові вчителі з'явилися в нашій школі?

- У школі три нових вчителі: Плічко Людмила Володимирівна – учитель англійської мови, Башта Діана Ігорівна також учитель англійської мови та Кисла Альона Сергіївна – учитель української мови і світової літератури.

Юлія Миколаївна Лапко, заступник директора школи з виховної роботи

Які плани на цей навчальний рік?

- Будемо брати участь у турнірі “Віват інтелект”, який уже відбувався в минулому році. І знову 8 жовтня учні нашої школи будуть брати в ньому участь. Захистатимуть честь нашої школи Гнилуша А., Грінченко Д., Рева Н., Моргацький В., Сапсай М.

Відбудеться вечір присвяти в старшокласники. Будуть організовані “КВН” між класами.

Плануємо проводити: фотоконкурси на різні теми, ліричні вечори:, співочі конкурси, різні свята.

Коли буде останній дзвоник?

- Останній дзвоник відбудеться 26 травня. Але вже не буде 11-х класів. Вони закінчують навчання 12 травня.

Людмила Миколаївна Дзюба, педагог-організатор:

- Діти мають знати, що педагог - організатор – це дорослий, який зрозуміє, збереже таємницю, допоможе у будь-якому випадку, із ним можна просто поговорити.

У школі працює три об'єднання :

- “Країна Барвіноква” – 185 учнів;
- “Країна Веселкова” – 123 учні;
- Президентська республіка “Первоцвіт” – 205 учнів

У новому навчальному році планується провести :

Акції

- “Від мрії до дій”
- “Від серця до серця”
- “Молодь за чисте довкілля”
- “Здоровий спосіб життя”
- “Теплою душі зігрітий світ”
- “Пам'ятаймо про минуле, дбаймо про майбутнє”

Свята

- День Учителя;
- День Збройних сил України;
- Новий рік;
- День Святого Валентина;
- 8 Березня;
- День Перемоги.

Юлія Корнілова, Ірина Борисенко, 10-Б клас

*Є вчителі, яких не забуваємо,
Вони лишають у душі глибокий слід,
Їх мудрістю дітей своїх навчаємо,
Самі мудріємо через багато літ...*

Незвичайний день звичайної осені

Коли вкотре береш участь у якомусь шкільному заході, здається, що все пройде спокійно й невимушено, а коли пишеш сценарії такого заходу – тим паче. Так я думав ще 2 тижні тому, коли готував матеріали до концерту, присвяченому Дню Вчителя. Але не так сталося, як гадалося! Цьогорічний вечір став, як на мене, одним із найкращих за останні роки.

Уперше свято вели не два, а чотири ведучих: Наталія Рева, Андрій Гнилуша, Вікторія Супрун та Дмитро Грінченко. За оцінками глядачів майстерність цих учнів росте з кожним днем, і вони дійсно зуміли стати вмілими господарями вечора.

Слова подяки підготували для педагогів випускники, а першокласники пообіцяли бути найкращими учнями протягом наступних одинадцяти років.

Пілотний ефір був і в шкільного телеканалу «Тічер-ТБ». Диктори та кореспонденти підготували актуальний випуск новин, а творча група каналу показала широкому загалу першу серію культового серіалу «Тисяча й один урок». Продюсери «Тічер-ТБ» обіцяють вийти в ефір ще й до Дня Жінок, то ж будемо чекати!

Шкільна профспілка витратила річний бюджет, і воно того варте, адже до актової зали завітала гламурна діва, екстравагантна світська левиця Катерина Олександрівна Осадча. Вона підготувала для наших педагогів горо-

скоп на весь навчальний рік і привітала зі святом. Що ж чекає на учителів, читайте на сторінці 6.

Найкращі солісти також не лишилися осторонь. Свої чудові пісні дарували глядачам Марина Євдокименко, Аліна Близнюк, Сергій Чечітко, Андрій Гнилуша, Дмитро Грінченко з Вікторією Овруцькою та наші найменші артисти – Ліза Остроух та Анюта Годун. Майстерному піаністу Владиславу Пилипенку глядачі подарували шквал овацій.

Із теплими словами до учасників концерту й педагогів звернувся заступник директора з навчально-виховної роботи Олександр Станіславович Зе-

ленський. Він привітав усіх зі святом, побажав щастя, здоров'я, сімейного добробуту й чудових стосунків із колегами, а також подякував учням за незабутнє свято.

Що ж, дуже приємно, що наш концерт усім сподобався, отже ми старалися не марно. Не марно працювали й педагог – організатор Дзюба Людмила Миколаївна, заступник директора з виховної роботи Лапко Юлія Миколаївна та музичний керівник Халімон Олександр Анатолійович. Не марно витрачали свій ідейний потенціал і класні керівники – Плеса Інна Вікторівна та Дорошенко Надія Миколаївна. Отож, шановні вчителі, чекайте наступних свят, і наш творчий колектив ще не раз порадує всіх своїми виступами.

P.S. А тепер – обіцяний гороскоп =)

• **Овни.** У вас можливі проблеми зі здоров'ям, тому кожного ранку проводьте пару годин у позі лотоса. А на роботі можете подрімати, тільки не забувайте зосереджено зсунути брови, тримаючи в руках журнал і крейду, якщо вдасться її знайти в школі.

• **Тільці.** У стосунках із завучем у вас почнеться новий етап, коли в кожному класі виявите по кілька двієчників.

• **Близнюки.** Чекайте постійної навали інспекторів райво, завуча, батьків, їхніх друзів та сусідів. Для них можете скласти графік відвідувань. Але за окрему плату у вигляді щорічної премії можете пропускати когось і без черги.

• **Раки.** Стримуйте емоції на уроках, інакше вони звільняться й розбіжяться по класу. На їхній шум може завітати директор, що негативно вплине на стан здоров'я вашої зарплати.

• **Леви.** Фінансові проблеми найкраще вирішувати шляхом позичання грошей у знайомої профспілки. Якщо її не виявиться дома, можете сміливо не вчити на завтра уроки історії.

• **Діви.** У спілкуванні з учнями виявляйте підвищену агресивність, аби вас першими не образили.

• **Терези.** Займіться гімнастикою на вашому городі. Подихайте свіжим повітрям біля забійного хуку.

• **Скорпіон.** Дайте відпочинок мові. Стримуватись буде нелегко, а тому й не стримуйтесь. Колеги вас вірно зрозуміють і самі підкажуть, коли замовкнути.

• **Стрільці.** Чергове осіннє підвищення цін та невплата зарплати вплине на ваші справи. А тому не свистіть у класі, бо не буде грошей.

• **Козероги.** Головне для вас зараз – спокій і ще раз спокій. Тому забудьте про все, візьміть лікарняний і спостерігайте, як росте домашній кактус.

• **Водолій.** Якщо відчуєте наближення завуча під час проведення уроку, негайно сховайтесь в іншому класі та почекайте, поки він розважатиме учнів. Не забудьте подякувати йому за це на перерві.

• **Риби.** Ваша творчість і ініціатива неприпустима. Інакше навсяляк справ більше, ніж ви зможете зробити за час, що залишився до пенсії.

**Дмитро Грінченко,
ведучий концерту**

Змінила парту на вчительський стіл

За вікном останні теплі, сонячні дні. Легенький вітерець ніжно грає з опалим жовтим листям... Ранок пахне прохолодою... Сьогодні діти небуденно красиві, урочисті, у руках кожен тримає пишний букет квітів. Найменшим і найстаршим красуням зранку турботливі материнські руки з неабияким хвилюванням зав'язували стрічки у волосся. Сьогодні перше вересня й усе як завжди...Хоча не все: сьогодні я також іду до такої знайомої мені школи, але вже трохи по-іншому. Сьогодні я - учитель.

Здається, ніби ще вчора я йшла на власний «останній-перший» дзвоник, разом із однокласниками сиділа за партою в рідному п'ятнадцятому кабінеті. Останній рік навчання пролетів аж занадто швидко: екзамени, випускний, вступні іспити...Потім п'ять років навчання в Ніжині, які стали для мене незабутнім часом нових вражень, цікавих знайомств, неоціненного життєвого досвіду й насиченого студентського життя.

Надзвичайно дивно було їхати з Куликівки п'ять років назад, а тепер незвично й повертатися. Статус

студентки я змінила на дещо незвичне амплуа вчителя. Одним словом, цей рік став для мене часом абсолютної новизни. Та на те воно й життя, щоб радувати нас приємними несподіванками та новими подіями та враженнями. Сподіваюся, вони будуть і справді приємними для мене.

*Альона Сергіївна Кисла,
вчитель української мови та
літератури*

«Ми» і всі наші читачі вітаємо молодих учителів із початком їхньої педагогічної праці. Зичимо початківцям успіхів та удач, терпіння та наполегливості. Хай буде у вашому вчительському житті якомога більше світлих і радісних навчальних років, чвертей і семестрів, уроків і канікул!

Літо – час відпочинку та нових вражень!

Літо – пора, на яку ми чекаємо протягом усього навчального року. Адже це час вечірніх прогулянок берегом моря під шум прибою, золотистої засмаги, яка буде нагадувати про чудовий відпочинок цілий рік та давати сил і натхнення до наступних канікул. За три місяці літа хочеться відпочити на славу. І постає питання - як? Я вирішила дізнатися, як провели цю чудову пору року мої друзі.

Цим літом я мала змогу відпочити з батьками. Хоча існує думка, що краще відпочивати з друзями, я переконалася в іншому. Цей час я провела зі своїми рідними. Ми побували в музеї ім. О. Гріна та поблизу скелі Ластівчине гніздо. Я їла смачне морозиво та фотографувалась із батьками, щоб була згадка про чудовий час. Що може бути краще, ніж ці 10 днів на Чорному морі в знаменитому м. Коктебель!

Ірина Борисенко, 10- Б клас

Я, на жаль, це літо провела вдома, але все одно отримала масу приємних вражень. Я частенько їздила з друзями на річку Десну та відпочивала на природі. Мала час насолоджуватися вечірніми посиденьками біля вогнища, прислухатися до шкварчання сала та вдихати аромат смачної юшки. Я навіть можу сказати, що це літо в мене було найкращим. Може, саме тому, що я була дома?

Алла Старчак, 10-Б клас

Цим літом я відпочивала в м. Трускавець Львівської області. Путівку я отримала в районній лікарні, тому що потребую оздоровлення. У санаторії я пробула 24 дні, і вони запам'ятались на все життя. Я познайомилась з дітьми з усієї України, а також мала змогу спілкуватись з моїми ровесниками з інших країн: Білорусі, Росії, Польщі, Казахстану. Я не лише піла цілющу трускавецьку воду, а ще й відвідувала різні парки, музеї. Було класно!

Юлія Дідовець, 10-Б клас

Я була в Карпатах! Мені дуже в горах сподобалось, адже я для себе відкрила багато чого цікавого, знайшла нових друзів, які стали для мене близькими.

Ми побували на вершині гори Хом'як. Там знаходиться скульптура Божої Матері. Це надзвичайно гарно виглядає на фоні чудового гірського краєвиду. Ми також підкорили вершини гір Синяк і Говерла, а ще ходили до найчарівнішого водопадку Карпат Женецький зук.

Я про свою подорож можу розповідати без кінця й краю, але жодні слова ніколи не зможуть передати ті емоції та враження, які переповнювали мене в Карпатах, у наймальовничішому куточку України.

Софія Хорошок, 8-Б клас

Так чудово, коли є улюблені дідусі та бабусі, до яких ми можемо поїхати в село. Хто ще буде за спиною батьків балувати нас солодощами та іншими забаганками. Тому цим літом я відпочивав саме в селі. Ходив із друзями на річку, ловив рибу та купався. Не відпочинок, а просто мрія, адже чисте повітря, домашні продукти, фізична праця – були найкращим оздоровленням для мене! І я ні на мить не сумніваюсь у тому, що це літо не зрівняється ні з яким іншим!

N. N.

Враження своїх друзів записала Альона Байрак, 10-Б клас

Перемога, що залишиться в серці кожного з нас

Літо - це найпрекрасніша пора року. Одні проводять свої канікули на теплому морському узбережжі, ніжаться під ласкавим сонечком, а інші – завзято готуються до туристичних змагань.

Учні 9-10 класів нашої школи доклали немало зусиль, щоб якнайкраще підготуватися до VIII Всеукраїнського зльоту юних туристів-краєзнавців, активістів руху «Моя земля – земля моїх батьків». Він проходив із 20 по 29 липня в с. Осії Закарпатської області. Чернігівщину представляла команда Куликівської ЗОШ І-ІІІ ст. у такому складі: **Башта Дарина, Байрак Альона, Рева Наталія, Кузуб Надія, Грінченко Дмитро, Близнюк Максим, Романовський Максим та Ляховець Степан.** У зльоті взяло участь 23 команди з усієї України. Змагання проходили по трьох напрямках: творчі майстерні (звіти про проведену пошукову роботу), туристично-краєзнавчий експедиційний маршрут та конкурсна програма. В останній треба було представити фольклорно-етнографічну композицію, репортаж про зліт. Сюди також увійшли туристична естафета й краєзнавча вікторина.

Саме у конкурсній програмі наша команда здобула ІІ місце й була нагороджена Кубком та іншими призами. За кращі роботи відзначено **Реву Наталію** (ІІІ місце з екології) та **Байрак Альону** (ІІ місце з геології).

Як усе хороше колись закінчується, так і наші змагання підійшли до завершення. Але я думаю, в серці кожного з нас назавжди залишаться сльози, хвилювання, радість і щастя від довгоочікуваної перемоги.

Від імені всієї команди висловлюємо щиру вдячність **Чаві Сергію Анатолійовичу** та **Чаві Марії Омелянівні**, які не пошкодували власного часу та сил задля нашої підготовки, задля наших перемог. Велике вам спасибі!

*Кузуб Надія,
10-А клас*

Моя американська

Про приїзд американців із Корпусу Миру мені першою сказала мама. Спочатку мені було все одно, але потім цікавість перемогла.

Смішно й згадувати ті перші хвилини, коли я побачила Морган. Це був дощовий день і, чесно кажучи, я практично не пам'ятаю, як пройшла перша зустріч, бо дуже хвилювалась: а що ж і як я скажу американці? У пам'яті залишився лише той момент, коли машина під'їхала до мого дому, і з неї вийшла невисока смаглява чорноволоса дівчина. Вона посміхалась на всі 32 зуби, але в очах можна було прочитати хвилювання і втому. Я гостинно вийшла на поріг із такою ж широкою посмішкою, і коли я привіталась із гостею її мовою, вона безмежно була щаслива, бо, як потім вияснилось, їй було страшно від того, що вона в чужій країні із зовсім невідомими їй людьми та ще й з такими, що не розмовляють англійською мовою.

Уже через два тижні ми стали по-справжньому близькі.

Кожного дня ми разом робили домашнє завдання, показували одна одній фотографії наших друзів, дивились серіали, кінограмами їли печиво та цукерки. Було дуже класно! Не відчувалось, що вона з іншого континенту. Ми справді маємо багато спільного. Найбільше, що мені сподобалось у Морган, - це життєрадісність та оптимізм, які не покидали її, а також її вічне бажання допомагати по господарству, на городі. До речі, вона вирвала все зілля з тієї ділянки, де

сестра

це мала робити я, і за це я ще більше її полюбила.

Тобто, дискомфорту в стосунках із чужою людиною у мене не було. Навіть мої мама й тато полюбили її, як рідну.

Іноді дуже хочеться повернути ті дні, коли Морган жила в мене, оскільки я в сім'ї одна, то хоч на деякий час я мала сестру, якій могла розказати все (притому при батьках, і вони не розуміли, про що я, адже ми з Морган спілкувалися англійською мовою). Це справді було здорово!

У той час я зовсім не відчувала себе самотньою, бо не тільки батьки підтримували мене, а й нова сестра.

Я і до цих пір регулярно з нею розмовляю по телефону, зв'язуюсь по Інтернету. Влітку я відвідувала її у Кременці, де вона буде мешкати ще півтора роки.

Головне, що я зрозуміла, спілкуючись із американкою, це те, що люди всі, дійсно, різні, складно іноді пояснити їхню поведінку. Але між нами більше спільного, ніж відмінного.

Ось як і в моєму випадку: я зовсім не відчувала, що ми з різних країн. Я сьогодні з упевненістю можу сказати, що люди за кордоном такі ж, як і ми, тільки з іншими звичками, мовами, поглядами на життя. Але коли зближуєшся з людиною по-справжньому, то, здається, що ви все життя йшли пліч-о-пліч і завжди були разом.

**Катя Янголь,
10-Б клас**

У кожного з нас свої захоплення та уподобання, яким ми віддаємо вільні від роботи та навчання хвилини й години. Хтось «зависає» в Інтернеті, хтось займається спортом, колекціонуванням, відпочиває на природі тощо. Та є ще й сьогодні «дивні» люди, які у вільні хвилини люблять почитати якусь художню книгу, для яких...

Читання – це задоволення

Коли я була ще маленькою, то завжди бачила, як усі навколо мене читають: тато, мама, старша сестра. Я не розуміла, навіщо вони це роблять, краще мультфільми подивитися. І так я думала до тих пір, доки сама не почала читати.

Свою першу книгу я прочитала у 8 років. Звичайно, то була дитяча казка „Волшебник изумрудного города” але мені вона дуже сподобалася, і саме тоді я зрозуміла, що читати – це цікаво. І з тих пір я просто не можу не читати. У мене є улюблений автор – Ден Браун. Бачила фільм „Код да Вінчі” за твором Дена Брауна. Але я впевнено можу сказати, що книга набагато цікавіша. Адже читаючи, можеш знаходити відповіді на свої запитання, краще розуміти самого себе, робити цікаві відкриття, бачити невідомий для тебе новий світ, отримувати естетичне задоволення.

Люди перестают мыслить, когда перестают читать.

Д. Дидро

Чесно кажу-чи, я

не розумію тих людей, які взагалі не читають. Я їх не зневажаю, я їх просто не розумію. Коли говориш із людиною, то зразу видно, читас вона, чи ні. Про це свідчить її лексичний запас, те, як вона висловлює свою думку. Це ненормально, коли людина взагалі не читає. Може, вона нічого й не втрачає, але багато чого й не

отримує. Коли розмова заходить про те, скільки слів ти читаєш за хвилину, часто чуєш відповідь:” Мо’ 60, мо’ більше”. Та ще й при цьому той, хто цей факт констатує, сміється, ніби це нормально. Я читаю за хвилину 450 слів– оце нормально, і я цим можу пишатись!

Узагалі-то, можна пояснити, чому люди перестали читати. І я думаю, що кожен знає, чому. Неважко здогадатись. Так, винні в усьому телевізори, комп’ютери та інтернет.

Сказати, що телебачення– це лише негатив, не можна. Адже по телевізору можна подивитись якусь пізнавальну телепередачу, новини. Але ж там показують, що завгодно! Узяти хоча б мультфільми для дітей. То не мультфільми, то фільми жахів! Однооки циклопи, страхіття, у яких по три голови, які всіх їдять своєю пащею! І ви хочете, щоб діти залишалися дітьми?

Та з таким телебаченням можна в 14 років стати злодієм чи вбивцею.

Увесь світ, за винятком тільки диких націй, керується книгами.

Вольтер

Порятунок душ людських я бачу тільки в одному: у поверненні до читання. Читати потрібно, якщо ви хочете стати освіченими, розумними, порядними людьми.

Читайте та отримуйте від цього задоволення!

**Катерина Брюховецька,
10-й Б клас**

Книгу ніщо не замінить у майбутньому, так само, як ніщо не могло замінити її у минулому.

А. Азімов

Книга буде жити вічно

Чому люди стали менше читати або взагалі викинули читання зі свого життя? Кого в цьому звинувачувати? Запитання складні. Спробую дати на них відповідь.

Читання – важлива частина нашого життя. Усі чули приказку: «Книги – кращі друзі людини!» Це дійсно так, і це потрібно визнати, книга дає глибокі знання. Усе змінюється з часом, але сила знання залишається всемогутньою, незважаючи ні на що. Читання робить людину мудрою, і тому потрібно читати якомога більше, поглиблювати свої знання, поповнювати словниковий запас.

Саме читання допомагає нам удосконалюватися в цьому недосконалому світі, воно додає світла в наші темні душі, учить бути терпимими до ближнього. Потрібно читати класичні твори, які пройшли випробування часом і не втратили своєї актуальності. Багато проблем, порушених у таких творах, хвилюють людство й зараз. У класичній літературі не можна знайти відповіді на всі запитання, тому потрібно читати й сучасну літературу. Я люблю читати художні та пригодницькі твори, у яких розповідається про подорожі героїв різними країнами та про їхні пригоди.

Л. Васильєва

У наш час з'являються все нові й нові інформаційні технології. Вони потроху витісняють книгу з нашого життя. Інтерес до читання помітно згас – усе замінив всюдисущий комп'ютер і ненаситний Інтернет. Раніше читання було найкращим способом проведення вільного часу, і кращого подарунка, ніж хороша книга, і придумати було неможливо!

Зараз – усе замінює Інтернет. Замість того, щоб сісти та прочитати книгу, люди нишпорять по всесвітній павутині і, таким чином, ... деградує. Люди стали більше читати саме в Інтернеті. Читати книгу на комп'ютері – це одне, і зовсім інше – тримати книгу в руках, відчувати запах паперу, дихання автора й героїв книги.

На мою думку, комп'ютери не замінять книгу. Лише читаючи книгу, ми можемо, не встаючи зі зручного дивана, побувати в екзотичних країнах, зрозуміти образ мислення їхніх жителів, а найголовніше – пропустити всю інформацію через свою душу, пережити все, що переживають головні герої творів.

Читання продукує розумову діяльність, підвищує здатність до спостереження, дає нові знання. Крім того, читання покращує комунікативні навички. При читанні ми знаходимо такі точні й влучні фрази, які дуже доречні в повсякденному житті.

Книга жила, живе й буде жити вічно, і ніщо ніколи її не замінить. Хочеться закликати всіх: не відкидайте книгу в сторону, читайте та самовдосконалюйтесь. Може, саме читання й допоможе нам залишитися людьми в цьому комп'ютеризованому світі?

Читання книжок повинно стати звичкою, потребою, так само, як особиста гігієна.

Е. Красновський

**... Книжок нема, все в інтернеті,
Все – в павутині світової.
Висять і перші півні, й треті.
І сонце вже висить на ній.**

**Його вїмали, наче муху,
Премудрі й хижі павуки.
І никне тінь людського духу,
Що жив у письменах віки...**
Дмитро Павличко

Шкільна форма: «за» і «проти»

- Чим керується міністерство, нав'язуючи форму? За часів СРСР, форма, зрозуміло, потрібна була, щоб не виділятися з натовпу, щоб бути сірою масою. А зараз? Кожна дитина – це індивідуальність! І виявляти це хочеться і в одязі та кож! Ви уявляєте – 10 місяців носити один і той самий одяг? Тим паче без яскравих кольорів!

Ось такою бурхливою була реакція одного з опитуваних нами. За завданням редакції ми вирішили дізнатися, як учителі та учні нашої школи ставляться до шкільної форми.

- До форми ставлюсь позитивно. Шкільна форма, на мою думку, дуже красива, вона показує, що в школі є дисципліна, форма налаштовує дітей на порядок, роботу. Не приживається шкільна форма в нас, мабуть, через низький рівень достатку в сім'ях. І не всі класні керівники вимагають від учнів носіння шкільної форми.

О. І. Богдан, учитель біології

- Шкільна форма потрібна, бо вона дисциплінує та виховує. Не приживається в нас, тому що діти «качають»

свої права перед батьками й вчителями, забуваючи про свої обов'язки.

О. М. Іванюк, учитель географії

- Я вважаю, що шкільна форма потрібна. Вона налаштовує на навчання. Форма – це гарно, і це, як не як, діловий стиль. Школа – це не будинок моди, тому, якби була б форма, то учениці не конкурували б між собою, хто з них крутіше вдягнутий, а більше думали про навчання.

І. В. Плеса, учитель світової літератури

- Офіційно-діловий стиль не для дітей. Вони його не сприймають. Кожен хоче виділитися із сірої маси, тому й намагається вдягнутися більш яскраво. Ми вважаємо, що наш повсякденний одяг не заважає навчальному процесу, так як він не відволікає нас від занять!

Настя Точона, Юля Сабадін, Діана Медвідь, 9-Б клас

- Ми вважаємо, що шкільна форма – не обов'язкова в нашому житті, адже одяг – це спосіб самовираження, і якщо ставити рамки щодо цього, то в людини буде відсутнє почуття стилю. Шукаючи свій стиль, людина розвиває творче уявлення, а якщо творчість буде відсутня в нашому житті, то воно буде сірим і замало буденним, а сіре життя – це життя не для шкільних років, коли ми переповнені енергією. Шкільні роки – це спогади на все життя. І ми хочемо, щоб ці спогади були не «сірими», а кольоровими, різнобарвними, різноманітними!

Дарина Баїта, Дарина Зеленська, 10-А клас

**Опитування проводили
Ольга Батюк та
Аліна Грейтjak,
10-А клас**

Чия мова краща й багатша...

Було це давно – ще за старої Австрії. В купе поїзда «Львів-Відень» їхали чотири пасажири: англієць, німець, італієць і наш українець.

Говорили про різне й нарешті почали про мови: чия краща, багатша, котрій належить світове майбутнє. Зрозуміло, кожний вихваляв свою мову.

Англієць заявив, що Англія – це країна завойовників і великих мандрівників, які славу її мови рознесли по всьому світу. Англійська мова – це мова Шекспіра, Байрона, Діккенса, Ньютона, Дарвіна та інших великих письменників і науковців. Англійська мова – це світова мова!

Гордовитий німець відразу заперечив, бо ж німецька мова – це мова двох імперій, Великої Німеччини та Австрії! Це мова філософії, техніки, армії, медицини, мова славних Шиллера, Канта, Вагнера, Гете і Гейне. І тому тільки німецькій мові належить світове майбутнє.

А італієць, посміхаючись, сказав: ви обидва не маєте рації. Мова сонячної Італії – це мова музики, мова кохання, а про кохання мріє кожен... Італійською написані славетні твори Данте, Боккаччо, Петрарки, лібрето відомих опер Верді, Пуччіні, Россіні та інших великих італійців. Ні, тільки італійська може бути провідною мовою у світі!..

А наш українець – по довгій мовчанці – сказав: я міг би, панове, як і ви, хвалитися, що моя рідна мова – це мова незрівнянного сатирика Котляревського, безсмертного генія Тараса Шевченка, неперевершеного у світі лірика Лесі Українки, великого титана Франка. Я міг би назвати багато славних імен свого народу, але не в тому суть. Ви ж нічого не сказали про саме багатство і можливості ваших мов. А це – найважливіше! От, скажімо, чи могли б ви своїми мовами написати невелике оповідання, в якому б усі слова починалися з тієї самої букви?!

- О, ні! Це неможливо, - заявили всі.

- А в нашій – це зовсім просто! Назвіть якусь букву, - звернувся він до німця.

- Хай буде - «П», - сказав той.

- Добре. Оповідання буде називатися

«Перший поцілунок»

Популярному перемишльському поету Павлу Петровичу Подільчаку прийшло по пошті примісне повідомлення: Приїздить, Павле Петровичу, - писав поважний правитель Підгорецького повіту Полікарп Пантелеймонович Паскевич, - погостуйте, поселіться!

Павло Петрович поспішив, прибувши першим поїздом. Підгорецький палац Паскевичів привітно прийняв приїжджого поета... Потім під'їхали поважні персони – приятелі Паскевичів... Посадили Павла Петровича поряд панночки – премилої Поліни Полікарпівни. Поговорили про політику, погоду. Павло Петрович прочитав підібрані пречудові поезії. Поліна Полікарпівна програла прекрасні полонези, прелюдії. Постівали пісень, потанцювали надеспак, польку. Прийшла пора – попросили пообідати.

Поставили повні підноси пляшок: портвейну, пліски, пшеничної, підігрівного пуншу, Пільзенського пива. Принесли печені поросята, приправлені перцем півники, пахучі паляниці, печінковий паштет, пухкі пампушки під печеричною підливою, пироги, присмажені плячки... Потім прислуга подала пресолодкі пряники, персикове повидло, помаранчі, повні порцелянові полумиски полуниць, порічок...

Почувши примісну повноту, Павло Петрович подумав про панночку. Поліна Полікарпівна попросила прогулятися по Підгорецькому парку, полюбуватися природою, послухати пташині переспіви. Пропозиція повністю підійшла підхмеленому поету. Походили, погуляли... Порослий папороттю давнячий парк подарував парі примісну проходьку... Повітря п'янило принадними пахощами...

Побродивши по парку, пара присіла під порослим плющем платаном... Посиділи, помріяли, позіхали, пошептали, пригорнулися. Прозвучав перший поцілунок...

Прощай, парубоче привілля! Прийдеться поету приймакувати!

Історію переповіла
Юлія Дідовець, 10-Б клас

Казкарі з 5-тих класів

Чудовий світ дитинства... Його не можна уявити без казки. І сьогодні, у часи суцільної інформатизації та комп'ютеризації, діти люблять читати казки. І ніякі мультики та модерні фентезі не замінять простої народної чи класичної літературної казки. У тому, що це дійсно так, можете переконатися, прочитавши написані самими дітьми їхні власні твори-казки. Прочитайте їх та разом з п'ятикласниками повірте в те, що всесильне добро завжди перемагає.

Зимова пригода

Жили собі дід та баба. Мали вони двох дочок: рідну й нерідну. Рідна була некрасивою і лінивою, а нерідна – гарною і працювитою. От одного разу зварила баба рідній дочці кашу. А їй ще захотілося й журавлини. Баба й посилає нерідну дочку: «Іди в ліс за ягодою і без неї не повертайся». Одягла дівчина латану козушину, заплнула хустину, взула старі черевики та й пішла по ягоди.

А надворі була морозна зима, із метелицею.

Іде дівчина та йде, аж ось назустріч вибігає зайчик та й просить: «Дай мені твої рукавички погрітися». Шкода стало дівчинці зайчика, віддала вона свої рукавички. Іде далі. Раптом із-під ялинки визирнула лисичка та й просить: «Дай мені твого козушка погрітися». Віддала козушину дівчина. А мороз припікає, вітер холодом обдуває. Дрижить дівчина від холоду, але мусить іти далі. Вийшла вона на галявину, а там здоровенний ведмідь так реве, аж сніг із дерев облітає. Дівчинка спочатку злякалась, але потім почула в цьому реві біль: ведмідь був поранений. Підійшла вона ближче й ведмідь почав благодати: «Дівчино, витягни з моєї лапи стрілу, бо мисливці мене поранили». Витягла вона стрілу, перев'язала рану хустиною.

– Що ти, дівчино, робиш сама в такому дрімучому лісі? – спитав ведмідь.

– Шукаю журавлину для своєї сестри, - відповіла та.

– Пішли зі мною, я все для тебе зроблю.

Привів ведмідь дівчину до свого дому, нагодував її, дав цілий кошик журавлини, баночку меду, теплу шубку й рукавички.

– Це тобі за твоє добре серце й за те, що допомогла мені, - сказав ведмідь.

Потім він посадив її в свої сани й відвіз додому. А по дорозі зустрілися їм зайчик і лисичка. Зайчик дав дівчині горішків, а лисичка дала грибочків. Приїхала дівчина додому з журавлиною та цілою купою подарунків

Андрій Чава,
5-А клас

Як Соняшник поцілував Ромашку

*Сонце світить,
Хмаринка грає,
Квітка співає,
Струмок біжить.*

Вечоріло. Усі тварини та рослини пішли до Древнього Дуба. Там вони чекали на зустріч із старою рослиною, яку звали Розі. На цей раз Розі розповідала тваринам і рослинам старовинну легенду про те, як красивий гордий Соняшник поцілував трепетну ніжну Ромашку. То була радісна вигадана історія. Прослухавши цю легенду, усі звірі й рослини пішли на гору Кіко. Там кожного вечора було видно, як падають зірки. І от, коли почала падати велика яскрава зоря, Розі загадала бажання, про яке нікому нічого не сказала. Лише загадково посміхалася.

Настав новий день. І знову все було, як завжди:

*Сонце світило,
Хмаринка грала,
Квітка співала,
Струмок біг.*

Саме в цей день у Ромашки було свято – день народження. Усі тварини та рослини зібралися на квітчастому лузі, де жила Ромашка. Вона всіх пригощала: рослин – свіжою водою, тварин – травною, горішками та іншими ласощами. А гості дарували їй різні чудові подарунки. Нічого не подарував лиш красивий гордий Соняшник. І ось раптом він підійшов до Ромашки, усі завмерли, а він ... поцілував Ромашку. І тоді Розі зізналася, що це було її бажання, яке вона загадала, коли падала зірка. Так легенда перетворилася на красиву реальність.

Ельвіра Мурза, 5-Б клас

Мудрий Ворон

Одного разу посперечалися Заєць, Вовк та Лисичка, хто з них найрозумніший? Довго вони сперечалися і, не дійшовши згоди, вирішили спитати в Мудрого Ворона. І вирушили звірі в путь.

Ворон поважно сидів на велетенському старезному дубі й чистив пір'я.

– Добрий день, Мудрий Вороне! Чи не допоможеш нам вирішити нашу суперечку? Скажи, хто з нас найрозумніший?

– Хто відгадає мою загадку, той і є найрозумніший. Слухайте: хто наздожене думку?

Засперечалися звірі. Заєць каже:

– Я наздожену думку, бо вище за всіх стрибаю!

Вовк говорить:

– Я наздожену думку, бо я швидше за всіх бігаю!

А Лисичка й собі не відстає:

– Я наздожену думку, бо в мене найгостріший нюх!

Вислухав їхні відгадки Мудрий Ворон і сказав:

– Ніхто з вас не відгадав мою загадку, тому жоден з вас не може називатися найрозумнішим. А відповідь проста: думку може наздогнати лише інша думка.

І пішли звірі від Мудрого Ворона ні з чим.

Сергій Береговець, 5-Б клас

Як молодого тигра життя провчило

В одному індійському лісі жив звичайний тигр Вавилон. Ходив він на полювання, а після полювання відпочивав. Мав він дружину Комі та сина Шибу. Коли його сину виповнилося два роки, батько повів його на полювання. Хотіли вони вполувати азійського буйвола. Шибу впіймав буйвола на ім'я Монтер. Буйвол почав просити:

- Відпусти мене, а я тобі приведу все стадо.

А Шибу йому:

- Е ні, я не дурень, не вірю я тобі!

- Ну, як хочеш: з'їси мене – мало користі буде, а якщо ціле стадо приведеш батьку, то матимеш велику пошану, - продовжував умовляти хитрий Монтер.

Довго думав син, а потім узяв і відпустив Монтера. Буйвол утік і сліду не лишив!

Отак життя провчило молодого тигра.

Юлія Баглай, 5-Б клас

Гарний друг

Одного разу пухнасте клишоноге цуценя гуляло біля паркану. Побачило воно дірку в заборі та й вирішило зазирнути в сусідський двір. Тільки встромив свого носика в отвір, як назустріч йому раптом покотилося щось жовте, пухнасте, немов клубок ниток.

Ой, ти хто? – спитало цуценя.

Я півник. А ти хто?

Я Бублик. Я тут живу. Давай будемо разом гратися.

Давай, - відповів півник.

І вони пішли разом, як справжні друзі. Раптом із-за кущів прямо на них вийшов величезний гусак.

- Ти кого це привів у наш двір? Він же чужий, - гримнув гусак на Бублика.

- Він мій друг, - заступилося цуценя за півника.

Та гусак ніби й не почув Бублика. Узяв і боляче клюнув півника прямо в лоб. Цуценя розлютилося та як загавкає на гусака! Прогнав його з двору, а півнику сказав:

Я живу в цьому дворі, й до мене будуть ходити всі мої друзі.

Коли півник почав збиратися додому, цуценя сказало, що проведе його, щоб гусак бува не напав знову. І довів свого друга до самого курятника.

Приходь до мене, коли захочеш. Нікого не бійся, я тебе захищу, адже ти мій друг, - сказало цуценя на прощання.

Добре, - відповів півник. – Я з тобою і правда – нікого не боюсь, бо ти хоробрий і справжній, найкращий мій друг.

Мама-квочка погладила синочка по тому місцю, куди клюнув його гусак. Гуля ще боліла, але півник подумав: «Гуля заживе, зате тепер у мене є гарний друг».

Олексій Глушко, 5-й Б клас

Заєць та їжачок

Жили собі заєць та їжачок. Одного разу знайшли вони гарне соковите яблуко. Вирішили його розділити, а як – не знали. Адже заєць хоче собі більшу частинку, а їжачок – собі. Невідомо звідки з'явився ведмідь Михайло Косолапович. І попросили вони його розділити яблуко на двох. Михайло Косолапович поділив яблуко на чотири частини. Одну віддав їжачкові, другу – зайчику, а дві з'їв сам. Почухали заєць та їжак потилиці та й зрозуміли, що треба жити дружно, ділитися порівну й ніколи не сваритися.

***Катя Ковальчук, Катя Сеньок,
5-Б клас***

Пісня солов'я

Якось один чоловік упіймав солов'я, приніс його додому, зробив для нього золоту клітку, прикрасив її коштовним камінням і поставив біля клітки з пташкою наглядача. Клітку чоловік тримав у своєму садку. Там так було гарно: усе вкрите квітами, посередині водограй, до саду вели мармурові сходи. Кожного ранку чоловік приходив до саду й милувався маленькою пташкою у золотій клітці. Та соловей чомусь не радів: він сумно дивився на небо і співав тужливі, жалібні пісні.

Проходив одного разу повз сад купець, який розумів мову птахів. Послухав він пісню солов'я та й переклав на людську мову сум птаха, який казав своєю піснею: «Вітчизно моя, гніздечко моє, як мені важко без вас жити».

Почекав іще трохи чоловік, та пташка співала все жалібніше. Усе стало ясно й зрозуміло. Чоловік відкрив клітку, випурихнув соловей на волю й радісно, радісно защебетав, заспівав.

***Вадим Яцина,
5-А клас***

Лисиця та вовк

Жили були в лісі дуже хитра лисиця та завжди голодний вовк. А недалеко від лісу стояла хатинка. От звірі й вирішили піти туди, подивитися, що там і як, можливо, удасться чимось поживитися. Заглянули вони в хатинку – хазяїн дрімав, зазирали в хлівець – а там, кого тільки не було! І кури, і індики, і гуси, і качки! Та тільки схопила лисиця одну курку, як зчинився такий галас, що господар прокинувся, узяв рушницю і бігом до хліва. А там – лисиця й вовк. Як дременуть вони обоє в ліс! Стріляв господар, стріляв, та звірі так швидко бігли, що жодна куля їх не наздогнала.

Ніколи більше не ходили лисиця й вовк до тієї хатини. Мабуть, зрозуміли, що не можна заритися на чуже добро.

*Наталія Цвітенюк,
5-А клас*

Півник та пес Барбос

Був собі півник, збудував він хатку та й став у ній жити. Зустрічає він якось свого давнього приятеля пса Барбоса.

– Приходь, – каже Півник, – на мою хатку подивися.

– Прийду, – пообіцяв Барбос.

От сидить півник у своїй хатці, коли це бачить – біжить лисичка. Почула нюхом Півника та й стукає у віконце.

– Пусти мене, півнику, в гості.

– Ага, тебе впусти, так пір'я з мене й полетить.

– Он ти як! То я тебе з хатки не випущу! Нікуди від мене не дінешся!

Аж тут якраз підбіг до хатинки Барбос. Побачила його лисичка – і навіть оки! Мало хвоста не позбулася. Зрадив Півник, подякував та й каже:

– Давай і тобі, друже, збудуємо нову хатинку по сусідству. Будемо весело жити й один до одного в гості ходити.

Барбос погодився, і з того часу вони стали гарними друзями й сусідами.

*Вікторія Кравченко,
5-А клас*

Слон та Свиня

Одного разу прийшла Свиня до Слона й спитала:

Скажи мені, шановний, що потрібно їсти, щоб стати такою великою, як ти?

О, це секрет, - посміхнувся Слон.

Але, побачивши розчарований вигляд гості, поклавився додати:

Якщо вже так хочеш стати великою, то дістану для тебе чудодійне листя.

За мить велетень зник у хащах і незабаром приніс гбаньгу. Звичайно, не сказавши, де він її взяв.

Щодня частуватиму тебе цією рослиною, і врешті-решт станеш такою, як я.

Чудово! – зраділа Свиня. – Незабаром буду такою, як мій друг Слон, не тинятимусь бездумно світом, а всім покажу, що таке гігантський звір!

З того моменту Свиня приходила до свого друга, отримувала кілька чудодійних листочків і відразу їх з'їдала. І, справді, почала швидко рости.

Вона почала задириати носа, удавати, що не пізнає друзів. Загордилася.

Одного вечора подалася свинка до лісу накопати собі корінців. Поводилася так, ніби й справді вже стала велетенським звіром: тупотіла ногами, оглушливо чавкала й рохкала. Лісові мешканці полякалися, почали обходити це місце стороною.

Саме на ту пору проходив лісом Слон. Почувши шум-гам, зупинився й попитав:

Агов! Хто це там у хащах?

Та, що більша навіть за Слона! – пророкхав хтось у відповідь.

Ого! Зроду не бачив такої істоти! – зізнався велетень. – Зараз погляну, хто там.

Підійшов ближче і побачив... маленьку свинку, що бовталася в багнюці.

– Так-так, - спокійно сказав Слон. – Ось ти, виявляється, яка. Варто було набрати кілька кілограмів, як почала вдавати з себе великого звіра. Відтепер не отримаєш жодного чарівного листочка!

І залишилася нахабна Свиня такою ж, як і була до того. Лише рило видовжилось та під час обіду почала тупати на місці.

*Анастасія Янок,
5-А клас*

Справжня дружба

Є такий лісочок – чарівний. В ньому живуть тільки добрі тваринки. Але є не дуже хороші . І в цьому лісочку жили котик Кілька із котиком Шпилькою . Вони були друзями не розлий вода . Завжди один одному допомагали , ніколи не кидали в біді .

Була неділя , от в них був час піти гуляти на галявинку. Вони знали, що на галявині будуть гратись не тільки вони , а й інші діти . Кілька дуже хотів мати побільше друзів , а Шпилька любив гратись .

Коли вони прийшли , відразу ж до них підійшла лисичка (її звали Хитринка), вона була хитрою та підступною . Хитринка запропонувала їм погратись разом . От вони грались втрьох. Наступного дня всі пішли до школи . Там друзі зустрілися й почали розмовляти , гратись . А лисичка задумала план , вона хотіла щоб Кілька та Шпилька посварились і більше ніколи не дружи-

ли . От одного разу, коли Хитринка та Кілька залишилися вдвох, вона сказала :

- А ти знаєш , що мені розповідав Шпилька таке погане про тебе .

І набрехала все лисичка. Так само вона вчинила з Шпилькою. Кілька думав, як же Шпильці розказати про все це. І нарешті наважився. Після уроків Кілька підійшов до Шпильки й розповів йому все :

- Ти чому мене обзиваєш , ображаєш ?

- А ти чому мене ображаєш ?

- Я гадаю нам не потрібно дружити ! – сказали вони вдвох. Хитринка ж цим була задоволена. Вона вже не перший раз таке робила . У неї не було ніколи найкращого друга, і вона не хотіла, щоб хтось дуже міцно дружив і не сварився . Довго не дружили Шпилька та Кілька . Сидить вдома Шпилька і плаче . А мама питає :

- Що трапилось ?

Він все розповів. Вона спитала:

- І ти повірив Хитринці ? Ти ж знаєш, що вона може набрехати. Він все зрозумів і швиденько зібрався та побіг додому до Кільки. А Кілька теж вибіг із дому, щоб вибачитись.

От вони зустрілися . Вибачились , обнялись. І дружили далі . А наступного дня вони підійшли до лисички і сказали їй:

- А чому ж ти нам збрехала ?

- Я хотіла мати такого ж гарного друга . Хотіла з ним дружити, як ви . Я подумала , якщо в мене немає друга , то ні в кого його не повинно бути . Вибачте, будь ласка, я більше так не буду .

- Звісно ж, вибачаємо.

Стали вони дружити разом і ніколи не сваритись . Лисичка була щаслива, і Кілька та Шпилька - також . Хитринка більше ніколи нікого не ображала . Ось що означає справжня дружба !

*Леся Дзюба,
5-А кл.*

Лісова пригода

Жила собі дівчинка. Її звали Софійка. Вона була дуже гарною. Очі в неї були карі-карі, носик кирпатенький, а волосся – довге та золотисте.

Одного ранку Софійка захотіла піти до лісу. І пішла. Дівчинка шукала гриби. Але, як на біду, нічого не змогла знайти. Раптом бачить вона: стоїть старезний гриб. Дівчинка запитала в нього:

– Гриб – грибок, а як мені назбирати твоїх родичів повнісінький кошик?

Грибок їй відповів:

– Я відкрию тобі таємницю, тільки допоможи мені. Бачиш, у мене на шапочці здоровенний слимак? Перебори свій страх і зніми його. Бо якщо він з'їсть мою шапочку, у ній не дозріють спори, і наступного року не виростуть молоді грибочки. Глянула Софійка на слимака, а він такий слизький та бридкий, що дівчинка ледь не втекла від страху подалі. Але бажання назбирати повний кошик грибів перемогло. Зціпивши зуби, Софійка відірвала ненажеру від шапочки і закинула його кудись у куці. Гриб полегшено зітхнув і мовив:

– Йди неквапно, зазирає під листя, не лінуйся нахилятися. Гриби – царі лісу, вони люблять, коли їм вклоняються. Під дубами шукай піддубники, під березами – бабки, під осиками – красноголовці. Коли зустрінеш неїстівний гриб, не збивай його і не топчи. Він може бути корисним для тварин. Не здимай у лісі шум, не полохай птахів, не руйнуй мурашників. Поважай закони лісу, і тоді всі найкращі грибочки будуть у твоєму кошику.

Софійка зробила усе так, як велів їй старий мудрий гриб. Додому вона повернулася з повним кошиком всіляких грибочків. Їх вистачило і на суп, і на тушковану картоплю. Софійчині мама й тато були дуже раді!

Леся Дзюба, 5-А кл.

Звірі та бочка меду

Ішли лісом ведмідь, вовк та лисиця.

Бачать – стоїть біля стежини бочка з медом.

Ведмідь каже:

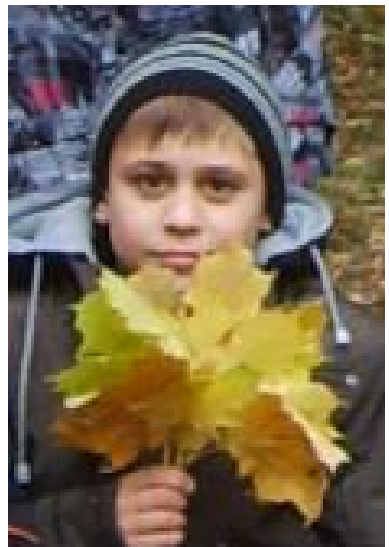
- Я найсильніший, тому мед буде мій.

- Ні, - заявляє вовк, - мед буде мій, бо я найшвидший.

Поки ведмідь із вовком сперечалися, лисичка схопила бочку з медом та втекла. А відбігши на добру відстань, прокричала:

- Мед буде мій, бо я найхитріша.

*Микола Мурашко,
5-Б клас*

Сторінка психолога

Світ без насильства *Ірина Супрун*

Мій улюблений світ –
без насильства,
Без жорстокості, болю і зла,
Де народом заспівана пісня
Містить тільки хороші слова.

Мій улюблений світ –
без насильства,
Де немає страждання й війни,
Де розквітла калина барвиста,
Й голосінь не почувеш сумних.

Мій улюблений світ –
це не казка,
А реальне щасливе життя,
Бо, звільнивши наш світ
від насильства,
Можна сміло йти в майбуття.

І коли на теренах країни
Без страждань живе
кожне місто,
Скажуть люди всієї країни:
Україна – це світ без насильства!

У світі є найсвятіші людські почуття – доброта, любов, прощення. Їх не купиш у магазині, аптеці, їх ні в кого не позичиш, їх просто безкоштовно можна набути, можна навчити себе бути добрими, людяними й милосердними. Але в житті багато залежить не від нас. То лише в казках жива вода змиває рани й каліцтво, даруючи людині силу, могутність, здоров'я. Ні, ми не маємо живої води з її чудодійними властивостями. Але ми повинні, просто зобов'язані, захистити когось від розпачу, від гірких думок і болю. Тільки чомусь не завжди пам'ятаємо про це.

На жаль, публічне обговорення проблеми насилля може продемонструвати тільки те, що на сьогодні суспільство й усі його інститути не в змозі гарантувати безпеку всередині родини всім її членам. Витоки сімейного насильства – у звичаях суспільства, у системі норм і правил щодо поведінки чоловіків і жінок. Суспільство підтримує та винагороджує тих, хто дотримується цих правил, і карає за їх порушення.

Існування насильства в суспільстві – це значною мірою наслідок так званого “традиційного виховання”, коли агресивна поведінка розглядається як єдиний спосіб розв'язання існуючих проблем.

Проте, слід пам'ятати: згідно з документами, ухваленими ООН і ратифікованими нашою країною, “жодна людина, яка перебуває вдома або поза будинком, не повинна піддаватися побиттю, погрозам, приниженню або іншим способам впливу, що призводять до емоційних або фізичних ушкоджень”. Аналогічні положення містять Конституція України і Кримінальний кодекс.

Форми насильства:

Фізичне насильство (якщо хтось штовхає, завдає болю за допомогою ляпасів, стусанів та ударів кулаком, перешкоджає при спробі звернутися за медичною допомогою хворій чи пораненій людині...)

Сексуальне насильство (вступання в статеві стосунки проти вашої волі)

Емоційне насильство (крик, залякування, погрози...)

Економічне насильство (якщо чоловік чи жінка забороняє вам виходити на роботу чи відмовляється сам (сама) працювати й живе за ваш рахунок проти вашої волі, контролює сімейний бюджет не рахуючись із вами ...)

Телефони довіри служб, до яких можна звернутися за допомогою:

Куликівський районний центр соціальної служби для сім'ї, дітей та молоді

(2-12-06)

Куликівська служба в справах дітей РДА

(2-11-31)

Куликівський РВ УМВС в Чернігівській області

(102, 2-15-63)

Методист психологічної служби районного відділу освіти Стукало Олена Володимирівна

(2-11-28, 2-15-29)

Психолог Куликівської ЗОШ І-ІІІ ст. Динник Т.А.

(2-12-91)

Обласний центр соціальної служби для сім'ї, дітей та молоді Велько Юлія Володимирівна роб.тел.

(0-22-77-48-25)

(Із питань насильства та ранньої вагітності)

Обласне управління у справах сім'ї та молоді

(0-22 626-517)

Не будьте байдужими до свого особистого життя, а також до життя інших людей!

Шановні батьки, пам'ятайте: усі діти обдаровані, не чекайте, коли ваша дитина подорослішає, починайте займатися з нею з раннього віку. Існують сприятливі вікові періоди для розвитку різних здібностей, і при цьому помічено закономірність: чим раніше почати розв'язувати з дитиною задачі на розвиток здатності ефективно мислити, тим на більші результати можна розраховувати.

Рекомендації батькам, щодо виховання обдарованих дітей:

Батьки повинні бути взірцем (метод, найбільш ефективний у дошкільному і молодшому шкільному віці).

- Предметно – просторове середовище передбачає створення вдома атмосфери, що сприяє прояву й розвитку творчих здібностей дитини.
- Слід «заражати» дітей своєю любов'ю до творчості.
- Бути гнучкими, зважати на ситуацію.
- Виховувати в собі звичку якнайчастіше говорити «ТАК».
- Використовувати демократичний стиль спілкування.
- Боротися з різноманітними проявами конформізму.
- Усіляко підтримувати самостійність дитини.
- Пропонувати дитині такий матеріал, з якими дорослому самому подобається працювати.
- Не боятися і не уникати несподіваних запитань.

***Психолог школи
Динник Т.А.***

Терпкий і вишуканий смак

Калинове меню

Кожен знає, що калина - символ України. Утім мало хто асоціює ці червоні ягоди, які втрачають гірчинку лише після заморозків, із кулінарією. Ну хіба бабусин чай з калиною від застуди. Проте раніше калина була частим гостем на нашому столі. З неї готували чудові кисло-гіркуваті соуси для м'яса і риби, її додавали до тіста, коли пекли хліб, із свіжих плодів робили неперевершений калиновий квас і кисіль «калинник», з нею варили вареники, квасили капусту, пекли пиріжки, вигадували мармелади, пастилу та варення, настоювали морсичи просто сушили(зацукрували) в меду.

Для ласунів **із калини** можна приготувати дуже **корисні цукерки**. Для цього потрібно кетяг калини помити, вмочити ягоди в рідкий мед і покласти на тарілку для засихання. Уже за кілька днів калина в меду стає аж прозорою, втрачає різкий запах і набуває запаху літнього луку. Так, «замедованою», вона може зберігатися дуже довго, а головне, не втрачати своїх вітамінних властивостей. Взимку для зміцнення імунітету щось корисніше і водночас смачніше годі й шукати.

Візиткою української народної кухні здавна був **пиріг із калиною**. Хочете долучитися до збереження наших традицій?! Будь ласка, беріться готува-

ти тісто. Спочатку 30 г дріжджів розведіть у склянці теплого молока, додайте столову ложку цукру і поставте в тепле місце. Коли дріжджі почнуть бродити, всипте в опару просіяне борошно (500 г), додайте 2 яйця, олію (3 столові ложки) і сіль, замісіть тісто і поставте у тепле місце. Коли воно підійде на половину своєї попередньої висоти, розділіть тісто на більшу й меншу частину. Більшу рівномірно викладайте на змащене маслом деко. Допоки це тісто трішечки підходитиме, потрібно приготувати начинку для пирога. Для цього дві склянки перебраної, помитої і ошпареної окропом калини потрібно скропити лимонним соком, додати потерті на дрібній тертці 2 яблука, присипати корицею, 7 столових ложок меду і ванілі на кінчику ножа. Усе це викласти на тісто, що вже піднялося на деку, і накрити другим шаром тонко розкатаного тіста. Зліпити краї, прикрасити пиріг вирізаними з цього ж тіста листочками калини, ягідками калини і пекти в духовці приблизно півгодини.

Пиріжки гарбузово – калинові. Щоб їх спекти, потрібно мати по 3 столові ложки вершкового масла та меленого через м'ясорубку (чи натертого на дрібній тертці) гарбуза, 1 яйце, півсклянки води, сіль, 2 склянки борошна, півсклянки ягід калини, 2 столові ложки цукру. Спочатку варто просіяти борошно, додати яйце, підсолону воду, гарбуз і

замісити тісто. Розкатати його тонким шаром. Покласти в центр шматок масла, загорнути краї тіста та розкатати знову. Скласти хусточкою та покласти в холодильник на одну годину. Так тісто розкатати ще двічі, додаючи борошно. Підготовлене тісто розкатати тонким шаром та вирізати кружечки. Калину для начинки потрібно помити та обдати окропом, посипати цукром. (Можна також додати порізані маленькими шматочками яблука чи консервовані ягоди). Покласти начинку в середину кожного кружечка тіста та защипати, змастити збитим жовтком. Покласти пиріжки на деко й випікати в гарячій духовці приблизно 25 хвилин.

Заварена кип'ятком калина – єдина ягода, яка має у собі гірчинку, характе-

рну для доброї кави. Тому й слугувала вона раніше зранку вітамінізованим напоєм здоров'я і бадьорості. А ще калину з давніх – давен використовують для приготування славнозвісного напою – **калиново-медового морсу**. Для цього приготування потрібно 500

мілілітрів води, 400 г калини й півсклянки меду (або 300 г цукру). Калину треба ретельно перебрати, помити, очистити від плодоніжок і перетерти крізь сито. Пюре залити холодною кип'яченою водою і довести до кипіння. Потім, коли морс трохи охолоне, додати мед. (Цукор

додають у воду разом із калиновим пюре.)

Не вагайтеся, спробувавши калину раз, ви точно станете прихильником її терпкого і вишуканого смаку.

**Рецептами ділилася
Ольга Срібна, 10-Б клас**

Ще одна калинова страва – тепер уже для душі:

Калина

То вам здалося...
Чуєте?
Я не ламав калину.
Я тільки
Простягнув замерзлі руки
У її рум'янощке полум'я,
Щоб зігріти їх.
А вона заплакала...
Якби ви бачили, як вона плакала
Гіркими, сухими
І червоними слізьми!
А під вечір
Грудень на білих конях
Прислав до неї
Старостів...

А. Гудима

Шкільні приколи

Урок англійської мови. Учителька питає:

- *Іванов, do you speak English?*
- *Чаво?*
- *Сідай, 3.*
- *Сидоров, you speak English?*
- *Чаво?*
- *Сідай, 3.*
- *Петров, you speak English?*
- *Yes, my teacher, I speak English very well!*
- *Чаво???*

На уроці історії. Учителька питає учня:

- Іванов, хто взяв Ізмаїл?
- Чесне слово, я не брав! Запитайте у Сидорова, може, це він брав, — відповідає перелякано Іванов.
- Учителька обурено розповідає про цю розмову завучеві. Завуч заспокоює її.
- Ну чого ви хвилюєтесь. Це ж діти: пограють і віддадуть.
- Учителька йде до директора й передає йому розмову із завучем. Директор(діловито):
- А який це був клас?
- 5-Б.
- Ні, ці — не віддадуть!
- *****

Мама сину - шқоляриқу:

— Ти що, думаєш, якщо випив горілки з пивом, то я не почую, що ти курив??

– Найстрашніша фраза шкільного дитинства.

— «Ттааааак, а тепер прибираємо підручники й дістаємо подвійні листочки».

- У тебе є улюблений урок?
– Ага.
– Який?
– Останній!

– 1-5 клас : « Мамо, допоможи роз'язати».

— 6-11 клас : « Мааам, відчепись!
Нам, справді, нічого не задавали!»

Назви три причини, із-за яких ти любиш школу?

— Червень, липень, серпень.

– Шкільний учитель говорить коле-
зі:

– Ні, працювати стало зовсім неможливо. Учитель боїться директора. Директор – інспектора. Інспектор – міністерства. Міністр – батьків. Батьки бояться дітей. І тільки діти нікого не бояться...

Входить викладач:

— Питання на «5», як мене звати?

— Мовчання.

— Питання на «4», що здаємо?

— Мовчання.

– Питання на «З», якого кольору підручник?

Голос із задньої партії:

— У, валить, гад!!

Пато дзвонить сусіду:

— Ви зробили за сина домашнє завдання по математиці?

— Зробив...

— Даїте спусати...

– Пату, чому ти замість підпису в
моєму щоденнику ставиш хрестик?

— Щоб твій учитель не подумав, що в такій інтелігентній людини, може бути такий тупий син.

Батько відкриває щоденник – усі оцінки «2» і тільки співи «12».

— Так ти ще й співаєш?!

Коли діти Ріната Ахметова писали, як вони провели літо, на їхніх зошитах залишалися слідои вчителів.

ФОТО

ОСН

НЬ

20

11

Бросая курить, бросай!

МИНЗДРАВ ПРЕДУПРЕЖДАЛ...

КУРЕНИЕ = САМОУБИЙСТВО